

Sygn. akt V CZ 94/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa R. C. i A. C.

przeciwko A. K.- Ł. i T. Ł.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 stycznia 2015 r.,

zażalenia pozwanej A. K.- Ł.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 sierpnia 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2014 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanej A. K.-Ł. jako spóźnioną.

W zażaleniu pełnomocnik procesowy pozwanej wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że brak przytoczenia w apelacji zarzutów i ich uzasadnienia jest brakiem formalnym, który może zostać uzupełniony w trybie przewidzianym w k.p.c. (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 1998 r., III ZP 1/98, OSNP 1998 r, nr 16, poz. 483). Jednak w niniejszej sprawie ocena prawna musi być bardziej rygorystyczna. W piśmie z dnia 3 października 2013r. zatytułowanym „apelacja” wskazano jedynie, że pozwana zaskarża przedmiotowy wyrok w części. Nie dość zatem, że pismo nie zawierało zwięzłego przedstawienia zarzutów (art. 368 § 1 pkt 2 k.p.c.) i ich uzasadnienia (art. 368 § 1 pkt 3 k.p.c.), to również pomijało wnioski o zmianę lub o uchylenie wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia (art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c.). Z uwagi na wskazane braki także ogólne stwierdzenie, że wyrok jest zaskarżony w części jest dalece niewystarczające dla przyjęcia, że został spełniony wymóg z art. 368 § 1 pkt 1 *in fine* k.p.c. Z tego względu trafna jest ocena Sądu Apelacyjnego, że pismo z dnia 3 października 2013 r. nie zawierało cech konstytutywnych apelacji i brak było podstaw do wezwania do usunięcia braków formalnych. Stanowisko przeciwne oznaczałoby przyznanie stronie dokonującej szcątkowej czynności procesowej dodatkowego terminu na złożenie apelacji. Tym samym za apelację należy uznać dopiero pismo z dnia 12.11.2013 r., czyli pismo złożone po terminie z art. 369 k.p.c.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.